

Yttrande

DATUM: 2008-10-26

AVDELNING:

HANDLÄGGARE:

HANTERINGSKLASS:

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

DNR 2008-836 STA

Yttrande över förordning om statliga garantier till banker m.fl.

Riksbanken välkomnar finansdepartementets förslag till förordning om statliga garantier till banker m.fl. För att minska störningsrisker till följd av likviditetsproblem bör även institut som inte har skuldförbindelser med förfall mellan 1 september 2008 och 30 april 2009 kunna erhålla garanterad upplåning, så länge institutets balansräkning inte tillåts växa obehindrat. För att åtgärden ska ha avsedd effekt är det viktigt att man uppnår ett brett deltagande i garantin.

Den förtroendekris som uppstått på de internationella finansmarknaderna har lett till att interbankmarknader globalt inte fungerar som de ska. Även den svenska interbankmarknaden har drabbats, även om handeln på dagslånemarknaden mellan de svenska bankerna alltjämt fungerar tillfredsställande.

Enligt Riksbankens mening är det angeläget att motverka de störningar som finns på interbankmarknaden och återupprätta förtroendet på denna marknad. Den föreslagna upplåningsgarantin är ett viktigt steg i detta. Riksbanken vill dock betona några punkter.

För att undvika missförstånd kan beskrivningen av garantierna i 3 § göras något mer precis på följande sätt:

3 § garantier får endast lämnas för skuldförbindelser som utfärdats av ett institut som har ...

Det är också angeläget att kunna motverka likviditetsproblem hos institut som inte har skuldförbindelser med förfall mellan 1 september 2008 och 30 april 2009 med en ursprunglig löptid överstigande 90 dagar. Därför bör även sådana institut kunna erhålla garanterad upplåning, så länge institutets balansräkning inte tillåts växa obehindrat. För att minska störningsriskerna och åstadkomma neutralitet mellan olika nu förekommande finansieringsformer anser Riksbanken att beskrivningen i 7 § av vilka emissioner av skuldförbindelser som garantier får avse bör breddas. Bestämmelsen skulle kunna ges följande lydelse:

7 § Garantier får endast avse emissioner av skuldförbindelser som ska ersätta skuldförbindelser utgivna av institut med förfalldag efter den 1 september 2008, men före den 30 april 2009 och med en ursprunglig löptid överstigande 90 dagar (förfallande skuldförbindelser).

För institut som inte har sådana skuldförbindelser som avses i första stycket får ett belopp på 40 % av institutets skulder per den 1 september 2008 anses motsvara förfallande skuldförbindelser enligt första stycket.

Garantier får inte avse emissioner som ersätter lån eller skuldförbindelser där institutet har påkallat förtida återbetalning.

■ En sådan ändring skulle också medföra en följdändring i 9 §:

9 § Statens åtaganden för garantier som lämnas enligt denna förordning får sammanlagt uppgå till högst 1 500 miljarder kronor. Åtagandena för de garantier som lämnas till ett enskilt institut får högst uppgå till högst summan av förfallande skuldförbindelser enligt 7 § *första stycket* respektive *belopp som följer av andra stycket*.

För att garantin ska ha avsedd verkan är det också angeläget att den omfattas av ett brett deltagande. Därför bör inte avgifterna vara så höga att de motverkar sitt syfte.

Mot bakgrund av det beroende som finns mellan olika länders räntemarknader bör också garantisystemet inkludera möjligheter att anpassa åtgärderna så att de står i samklang med andra länders åtgärder. Det är därför naturligt att utformningen av garantisystemet, i den utsträckning det befinner sig lämpligt för svenska förhållanden, nära följer den praxis som utvecklas i andra europeiska länder.

På direktionens vägnar:

Lars Nyberg

Kai Barvèll

I beslutet har deltagit: Irma Rosenberg (ordförande), Lars Nyberg, Svante Öberg, Lars E.O. Svensson och Barbro Wickman-Parak.

Föredragande har varit Johan Molin, Pär Torstensson och Per Håkansson.